

การวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนามตามกรอบมาตรฐาน V test

Measuring the level of Vietnamese Language communication according to the Vietnamese language proficiency test (V-test)

ธนอมพรรณ ตริวนิชชากร* เสวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ

Thanomphan Triwanitchakorn*, Sawettaporn Tangwancharoen

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*

Faculty of Humanity and Social Science, Ubon Ratchathani Rajabhat University

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี²

Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University

Thanomphan.t@ubru.ac.th

Received: July 5, 2024

Revised: August 5, 2024

Accepted: August 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนาม ตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานการวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ 1) อาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา จำนวน 5 คน และ บุคลากร เจ้าหน้าที่ จำนวน 32 คน และนักศึกษา จำนวน 6 คน รูปแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง (One-Group Posttest only Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบทดสอบภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) และ 2) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรภาษาเวียดนามฯ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 81.39 และความพึงพอใจการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 โดยภาพรวมทุกด้านผลความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.72 ข้อเสนอแนะการวิจัยควรมีการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ โดยใช้รูปแบบของระบบการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมด้วยในการเชื่อมโยง เทคโนโลยีสารสนเทศในการสนับสนุนการเรียนรู้ เครื่องมือดิจิทัล ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาร่วมกันกับระบบบริหารจัดการเรียนรู้ (LMS) เพื่อให้ใช้งานได้สะดวกมากขึ้น

คำสำคัญ: ภาษาเวียดนาม การวัดระดับ มาตรฐาน V-test

¹ บทความวิจัยนี้เป็นการรายงานผลการวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามจากงานวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนระดับ A1

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the level of Vietnamese Language communication according to the Vietnamese language proficiency test (V-test); 2) to study the satisfaction of learners in using the Vietnamese language course for communication at level A1 for learners who learned Vietnamese language as a foreign language. The research design was a one-group post-test design. The Vietnamese Language Proficiency Framework Standard (V-test) for Communication Level A1 and the Satisfaction Assessment of Vietnamese Language Courses were the two instruments utilized in the study. Data analysis was conducted using statistics such as percentages, averages, and standard deviations. The results showed that the Vietnamese Language for Communication Course Level A1 was found to be highly satisfactory overall and effective in meeting the requirements of 80% or 81.39% of Vietnamese language learners who were foreigners, with an average satisfaction score of 4.72. The research suggests utilizing an online teaching and learning system model to connect Vietnamese language learners as foreigners to the Vietnamese Communication Course Level A1. By using information technology and a learning management system (LMS), learners can benefit from more convenient and flexible learning opportunities, enabling them to learn at any time. The research suggestions were the Vietnamese language course for communication should be used in the online teaching system form together with linking information technology to support learning. Various digital tools enable learners to learn anywhere and anytime together with Learning Management System (LMS).

Keywords: Vietnamese Language, evaluating the level, Proficiency Standard (V-test)

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านอย่าง ภาษาเวียดนาม นับว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาเวียดนามถือเป็น เครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจในความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ และระบบการเมืองการปกครอง (ปฐม หงส์สุวรรณ, 2554) ซึ่งการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิถีทัศน์ของชุมชนระหว่างชาวไทยและ เวียดนาม ที่มีพื้นที่ชายแดนและเขตเศรษฐกิจที่สามารถเดินทางไปมาหากันด้วยทางบกอย่างสะดวกและ รวดเร็ว ทั้งยังมีวิถีการดำเนินชีวิตในรูปแบบสังคมเกษตรกรรมที่คล้ายกัน จึงได้มีการเตรียมพร้อมของฝ่าย ไทยการสำหรับการลงนามบันทึกความร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างไทย-เวียดนาม (ฉบับปรับปรุง) ซึ่งมุ่งเน้นให้พัฒนารอบความร่วมมือให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์โลก เพื่อเป็นช่อง ทางการขยายความร่วมมือด้านการเกษตรที่หลากหลายยิ่งขึ้น ทั้งในเชิงพาณิชย์และวิชาการ (สำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ชายแดนที่ใกล้กับประเทศเวียดนาม มหาวิทยาลัยฯ เริ่มมีนักศึกษาจากประเทศเวียดนามเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยรุ่นแรกในปี 2548 จำนวน 8 คน ในระดับปริญญาตรี และในหลักสูตรอบรมภาษาไทยระยะสั้นอย่างต่อเนื่อง (ถนอมพรรณ ตริวิณชากร, 2560) โดยทางมหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมทางภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษา อีกทั้งในปีการศึกษา 2567 ได้มีการเตรียมเปิดวิชาภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดกลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสารทั่วไป จึงนับว่าเป็นการเปิดกว้างในการเตรียมความพร้อมทั้งทักษะวิชาการเฉพาะด้านและความสามารถทางภาษาต่างประเทศ ในการเตรียมเข้าสู่ตลาดแรงงานของเวียดนามในอนาคต ซึ่งที่ผ่านมาจะพบว่าแรงงานฝีมือขั้นสูงหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ขาดทักษะการสื่อสารภาษาเวียดนาม ซึ่งถือเป็นภาษาหลักที่จะใช้ในการประสานงานกับคนในพื้นที่หากต้องการไปทำงาน ณ ประเทศเวียดนาม จึงนับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญในการสื่อสารกับคนท้องถิ่น ดังนั้น เพื่อให้เกิดความพร้อมทั้งผู้เรียนตลอดจนหลักสูตร ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นที่จะจัดทำหลักสูตรเพื่อใช้กับผู้เรียนภาษาเวียดนามในระดับ A1 ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) และการนำหลักสูตรไปใช้โดยการศึกษาวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนาม พร้อมทั้งต้องการทราบถึงประสิทธิผลและความพอใจในการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ของบุคคลที่สนใจในการเรียนรู้เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาเวียดนามก่อนที่จะนำไปใช้จริงในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนาม ตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาที่ให้บริการในการจัดการศึกษา การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาษาเวียดนาม ได้แนวทางในการนำหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ไปใช้ประสิทธิผลจากการใช้หลักสูตร เป็นข้อมูลสำคัญในการต่อยอดการใช้ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน และเพื่อการทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ได้ใช้กรอบการวัดความรู้ความสามารถด้านภาษาเวียดนาม ตามประกาศกระทรวงการศึกษาและฝึกอบรมประเทศเวียดนาม ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 2018 เรื่อง หลักสูตรการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวเวียดนามในต่างประเทศ (Bộ GD&ĐT ban hành Thông tư 28/2018/TT-BGDĐT về Chương trình tiếng Việt cho người Việt Nam ở nước ngoài) ตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนามโดยมีการแบ่งทักษะออกเป็น 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) เทียบเคียงตามกรอบมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความเชี่ยวชาญทางภาษา Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ (A1–C2) โดยงานวิจัยนี้ ผู้เขียนได้มีการพัฒนาหลักสูตรขึ้นตามกรอบโปรแกรมการฝึกอบรมความสามารถทางภาษาเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติ จัดทำโดยมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ภายใต้โครงการการสนับสนุนจากรัฐบาลเวียดนาม (ถนอมพรรณ ตรีวนิชชากร, 2566) ประกอบด้วย 7 หน่วยการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนี้

หน่วยที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศเวียดนามที่ต้องการให้ผู้เรียนทราบข้อมูลพื้นฐานทาง ประวัติพัฒนาการทางอักษร สภาพสังคมและบริบทแวดล้อมทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ วัฒนธรรม

หน่วยที่ 2 อักษรภาษาเวียดนาม ที่ประกอบทั้งพยัญชนะ ตัวสะกด สระ และวรรณยุกต์

หน่วยที่ 3 การกล่าวทักทายและสอบถามข้อมูลพื้นฐานของคู่สนทนา

หน่วยที่ 4 การแบ่งช่วงกาลในภาษาเวียดนาม

หน่วยที่ 5 จำนวนตัวเลข

หน่วยที่ 6 ความสัมพันธ์ระบบเครือญาติ และการเรียกขาน

หน่วยที่ 7 สภาพอากาศและฤดูกาล

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

อาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา จำนวน 5 คน

บุคลากร เจ้าหน้าที่ จำนวน 32 คน

นักศึกษา จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ชุดกรอบและเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องหลักสูตรและข้อสอบการประเมินตามเกณฑ์การ ประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)

2. หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

เครื่องมือการวิจัย

1. แบบทดสอบภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัด ระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)

2. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ตามเกณฑ์ การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. การวัดระดับการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษา เวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษา เวียดนาม (V-test)

2. ความพึงพอใจของผู้อบรมในหลักสูตรภาษาเวียดนาม เพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ตามเกณฑ์การ ประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินประสิทธิภาพผลความสอดคล้องหลักสูตรและข้อสอบการประเมินมาตรฐานกรอบการวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test)
2. คัดเลือกแบบทดสอบภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 มาตรฐานกรอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) - Chương trình bồi dưỡng theo khung năng lực tiếng Việt dung cho người nước ngoài จากคลังข้อสอบจัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ที่ครอบคลุมตามหลักสูตรฯ แบบทดสอบชนิดปรนัย จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน
3. ทดลองใช้และวัดผลการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 (ระยะเวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 45 ชั่วโมง)
4. ประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมอบรมหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้จัดทำหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ที่ได้พัฒนาขึ้น นำไปใช้โดยแบ่ง ออกเป็น 7 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศเวียดนาม อักษรเวียดนาม ระบบเสียงภาษาเวียดนาม โครงสร้างและหลักไวยากรณ์เบื้องต้น การพัฒนาความรู้ และทักษะการใช้ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร การฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาเวียดนามในสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ระดับพื้นฐานตามสถานการณ์และตามโอกาสทางสังคมที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ไม่น้อยกว่า 500 คำ
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) จำนวน 45 ชั่วโมง โดยการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และฝึกปฏิบัติการสื่อสารและการนำเสนอ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาก้าวหน้าการวัดผลการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) พบว่า ผลการสอบวัดระดับความรู้ของผู้เข้าร่วมอบรมหลังเรียน โดยเรียงจากผลคะแนนที่มีจำนวนผู้ทำข้อสอบได้มากที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ ลำดับที่หนึ่งมีผู้ทำข้อสอบได้ 100 คะแนน เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ $23.3 = 10$ คน) รองลงมาคือทำได้ 90 คะแนน (ร้อยละ $20.9 = 9$ คน) และทำได้ 85 คะแนน (ร้อยละ $4.6 = 2$ คน) ตามลำดับ และโดยเฉลี่ยผู้เข้าสอบจะได้คะแนนเฉลี่ยที่ 70-84 คะแนน (ร้อยละ $37.2 = 16$ คน) นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่คะแนนต่ำกว่า 70 คะแนน (ร้อยละ $14 = 6$ คน) โดยสามารถสรุปผลโดยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนาม ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ได้ผลการวิจัย ดังนี้
ตารางที่ 1 ผลการวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1

รวมจำนวนผู้อบรมในหลักสูตร (N=43)	คะแนน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
9	90	ผ่าน
14	80	ผ่าน
2	55	ไม่ผ่าน
2	85	ผ่าน
10	100	ผ่าน
1	75	ผ่าน
1	50	ไม่ผ่าน
1	70	ผ่าน
1	60	ไม่ผ่าน
1	65	ไม่ผ่าน
1	35	ไม่ผ่าน

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) จากผู้เข้าร่วมอบรมที่มีเวลาเข้าร่วมอบรมเกินเวลาร้อยละ 80 ของการอบรม ได้ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้นจำนวน 43 คน โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 81.39 จากจำนวนทั้งหมด

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test)

จากการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ภาพรวมระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารฯ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความพอใจ
1. ด้านวิทยากร			
1.1 ความชัดเจนตรงประเด็นตามหัวข้อที่ระบุ	4.72	0.45	มากที่สุด
1.2 ความรอบรู้ในเนื้อหา/องค์ความรู้	4.75	0.44	มากที่สุด
1.3 เทคนิคและความชัดเจนในการถ่ายทอดความรู้	4.78	0.41	มากที่สุด
1.4 การตอบคำถามตรงประเด็นและชัดเจน	4.78	0.32	มากที่สุด
1.5 เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้แลกเปลี่ยนความรู้	4.90	0.30	มากที่สุด
รวม	4.78	0.07	มากที่สุด
2. ด้านรูปแบบ/กระบวนการอบรม			
2.1 หัวข้ออบรมมีความน่าสนใจ	4.84	0.43	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาสาระมีความเข้าใจง่ายเหมาะกับผู้เรียนเริ่มต้น	4.60	0.54	มากที่สุด
2.3 ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	4.10	0.88	มาก
รวม	4.51	0.23	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอบรม	4.85	0.37	มากที่สุด
3.2 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.55	0.75	มากที่สุด
3.3 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน	4.51	0.82	มากที่สุด
รวม	4.64	0.24	มากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมิน			
4.1 การประเมินผลการเรียนของผู้อบรมทั้งรายบุคคลและกลุ่ม	4.65	0.48	มากที่สุด
4.2 การประเมินระหว่างเรียนที่สะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้อบรม	4.77	0.43	มากที่สุด
4.3 การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.74	0.44	มากที่สุด
รวม	4.72	0.03	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ต่อด้านวิทยากร ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.07) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมิน ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.03) ถัดมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.24) และด้านรูปแบบ/กระบวนการอบรม ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.23) ตามลำดับ โดยทุกด้านผลความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด หากแยกเป็นรายข้อ จะพบว่า สามลำดับแรกที่มีข้อคะแนนเฉลี่ยสูงสุดกระจายไปตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ รายการประเมิน 1.5 การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้แลกเปลี่ยนความรู้ อยู่ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) รายการประเมิน 3.1 ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอบรม ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.37) รายการประเมิน 2.1 การอบรมมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.84$, S.D.

= 0.43) และรายการประเมิน 2.3 ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม มีผลคะแนนต่ำสุด ระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.88)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การศึกษาผลการวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ

1.1 จากการวัดระดับการสื่อสารภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติที่เข้าร่วมอบรมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 81.39 ทั้งนี้เนื่องจาก 1) การเรียนรู้ภาษาเวียดนามในหลักสูตรฯ ได้มีการฝึกปฏิบัติ ครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายสุดท้ายของการเรียนภาษาเวียดนาม คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์และถูกต้องตามบริบทของสังคมได้ มุ่งเน้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน 2) การเลือกเนื้อหา เรื่องลำดับเนื้อหา โดยคำนึงถึงเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นหลัก มีความครอบคลุมความรู้ ทักษะ หลาย ๆ ด้าน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับการสอนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ LE THI MAI THU (2023) ที่ได้พัฒนาชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อประสม โดยกล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ภาษาตามแนวภาษา เพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทักษะสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีวิธีการสอนที่ใช้การสื่อสาร (Communication Approach) ซึ่งเน้นการสนทนาเป็นหลัก เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับคำศัพท์และรูปประโยคต่าง ๆ และนักเรียนสามารถนำคำศัพท์ หรือรูปประโยคที่เคยเรียนในชั้นเรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งผู้วิจัยยังได้มีการจัดแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็นหน่วยย่อย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Sergio (2012) ที่ได้กล่าวไว้ในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการสื่อสารควรแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็นรายหน่วย แยกย่อยประเด็นเนื้อหาให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ อีกทั้งยังง่ายต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนและการประเมินทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ครบทั้ง 4 ทักษะ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาในด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศเวียดนามในหน่วยสาระการเรียนรู้ที่ 1 ที่ต้องการปรับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนให้เข้าใจ ตลอดจนเวียดนามบริบทด้านต่าง ๆ ของประเทศเวียดนาม ที่ประกอบด้วยสภาพสังคม การเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม เพื่อเป็นการให้ข้อมูลส่วนอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบทั่วไปของประเทศเวียดนามแก่ผู้เรียนในการเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ต่อมาจึงเริ่มแนะนำให้ผู้เรียนได้เริ่มเข้าสู่พื้นฐานด้านอักษรและการออกเสียงตัวอักษรภาษาเวียดนาม ซึ่งสอดคล้องกับนักวิจัยชาวเวียดนาม Mai Ngoc Chừ และ Trinh Cẩm Lan (2010) ที่มีการศึกษาถึงแนวทางการสอนภาษาเวียดนามเบื้องต้น โดยกล่าวว่า ในบทบาทของผู้สอนต้องคำนึงถึงการถ่ายทอดองค์ความรู้พื้นฐานทางตัวอักษรในด้านการแนะนำองค์ประกอบของการสร้างคำโดยประเด็นสำคัญเบื้องต้น 3 ประการ คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ นอกจากนี้ยังพบว่า Phạm Thị Thanh Huyền (2016) และทิแห่ง เวือง (2559) ได้ให้ความเห็นถึงหลักการสอนภาษาเวียดนามไว้ว่าในการสอนภาษาเวียดนามสำหรับผู้เริ่มเรียน ประการแรกควรแนะนำพยัญชนะและวิธีการออกเสียงในภาษาเวียดนาม ต่อมาจึงแนะนำ

ระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาเวียดนาม และสุดท้ายฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงสระผสมและพยัญชนะผสมให้มากขึ้น หากแต่ Pham Thi Thanh Huyền จะเน้นในส่วนของการเรียงลำดับความง่ายไปหายากในเนื้อหาของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ภาษาเวียดนาม โดยมองว่าผู้สอนไม่ควรที่จะอัดแน่นในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาด้านไวยากรณ์มากเกินไป เพราะอาจสร้างความรู้สึกกังวลต่อการเรียนภาษาของผู้เรียนได้ อนึ่ง นอกจากการให้ความสำคัญในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาแล้ว ยังต้องมีการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะให้กับผู้เรียน

1.2 ภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีรูปแบบวิธีการสร้างคำตามประเภทของภาษาตระกูลคำโดด ซึ่งคำในภาษาส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว ในด้านระบบเสียงภาษาตระกูลไท กะได เป็นภาษาวรรณยุกต์ คำทุกคำมีเสียงวรรณยุกต์กำกับถ้าเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ความหมายของคำจะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทั้งธีระพันธ์ เหลืองทองคำ (2554) และบรรจบ พันธุเมธา (2541) ต่างมองว่าภาษาตระกูลไทเป็นภาษาคำโดด (Isolating language) คำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นภาษาพยางค์เดียวและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง จึงสามารถนำไปเรียงเข้าประโยคได้โดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำ ทั้งยังสามารถนำคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกันเรียกว่าคำร่วมเชื้อสาย (Cognate Word) อยู่จำนวนหนึ่ง คำเหล่านี้จะเป็นคำศัพท์สามัญที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เมื่อนำคำศัพท์มาเปรียบเทียบกับกันจะพบว่ามีความเสียงและความหมายที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงทำให้การเรียนภาษาเวียดนามและไทยจึงมีความคล้ายคลึงกันหลายประการ ปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่ถือว่าภาษาเวียดนามมีต้นกำเนิดมาจากภาษาเขมร-เขมร เช่นเดียวกับภาษาไทย (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธ์, 2529)

2) ผลศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test)

2.1 โดยภาพรวมทุกด้านผลความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.23) ด้านวิทยากร ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.07) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมิน ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.03) ถัดมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.24) และด้านรูปแบบกระบวนการอบรม ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.23) ตามลำดับ 1) ด้านวิทยากร มีการนำเสนอจัดกระบวนการความชัดเจนตรงประเด็นตามหัวข้อที่ระบุ มีความรอบรู้ในเนื้อหา/องค์ความรู้ เทคนิคและความชัดเจนในการถ่ายทอดความรู้ การตอบคำถามตรงประเด็นและชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้แลกเปลี่ยนความรู้ 2) ด้านรูปแบบ/กระบวนการอบรม หัวข้ออบรมมีความน่าสนใจ เนื้อหาสาระมีความเข้าใจง่ายเหมาะกับผู้เรียนเริ่มต้น มีระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ความรู้ใหม่ที่ได้รับการอบรม สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน และ 4) ด้านการวัดและประเมิน การประเมินผลการเรียนของผู้อบรมทั้งรายบุคคลและกลุ่ม การประเมินระหว่างเรียนที่สะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้อบรม การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้เข้าอบรมในหลักสูตรฯ มีความสนใจเป็นต้นทุนเดิม สำหรับพฤติกรรมกรเรียนรู้ ของผู้อบรม พบว่าการทำกิจกรรมกลุ่มช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สำหรับ ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรในเชิงบวก ต่อบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฉะนั้น ถิ บิ๊ก ถาว (Trần Thị Bích Thào, 2022) พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมและพัฒนาในการจัดการเรียนการสอน พบ 4 ประการ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสภาพแวดล้อมและสื่ออุปกรณ์ทางการเรียนภาษา 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน 3 ประเด็นคือ ลักษณะนิสัย แรงจูงใจ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนและการสอน 4) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมจากโครงการต่าง ๆ ลักษณะนิสัย แรงจูงใจ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเวียดนาม นอกจากนี้ยังพบว่า คุณลักษณะที่มีนำไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม (Attributes lead to the success of Vietnamese listening and speaking communicative competencies) มี 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) กล้าแสดงออกเชื่อมั่น

ในตนเอง 3) มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน 4) รู้จักวางแผนในการเรียนของตนเอง 5) มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลความพึงพอใจที่ปรากฏในการประเมินการอบรมที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ตอบสนองความต้องการของผู้เข้าอบรม อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้กับการจัดโครงการครั้งต่อไป

2.2 การวัดและประเมินผลก่อนเรียน เป็นการประเมินความพร้อมและดูพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เข้าอบรม รวมถึงวัดความรู้พื้นฐานภาษาเวียดนาม ทักษะการจัดการเรียนรู้ รวมถึงความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียน

2.3 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินจากสิ่งที่ผู้อบรมได้เรียนรู้ แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาเวียดนาม และประเมินผลจากภาระชิ้นงานในแต่ละโมดูล รวมถึงการประเมินกระบวนการทำงานด้วยการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้อบรม เช่น การเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน การให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ การตอบคำถามระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ทดลองปฏิบัติการในสถานการณ์ การจัดการเรียนรู้ การควบคุมชั้นเรียน

2.4 การวัดและประเมินผลหลังเรียน เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบ ความสำเร็จของผู้เข้าอบรม เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนระดับ A1 ว่าผู้อบรมเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะและเจตคติความเป็นครูภาษาเวียดนาม หรือไม่ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียน ว่าผู้เข้าอบรม มีพัฒนาการความเข้าใจมากขึ้นเพียงใด ทำให้สามารถประเมิน การเรียนรู้และนำมาช่วยพัฒนาผู้เข้าอบรมให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. การนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ควรนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาเวียดนาม โดยมีการสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะการสื่อสาร ด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม ให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้จากการวิจัย ครั้งนี้

1.2 การนำหลักสูตรนี้ไปใช้ควร นำไปใช้ในเวลาที่เหมาะสมโดยเป็นช่วงที่ผู้เข้าอบรมไม่มีภาระงานมากเกินไป หรือสามารถปรับเปลี่ยนระยะเวลาการ ฝึกอบรม รวมถึงช่วงเวลานัดหมายในการเข้าร่วมอบรมได้ตามความเหมาะสมโดยยึดความสะดวกของผู้เข้าอบรมเป็นส่วนใหญ่

2. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ โดยใช้รูปแบบของระบบการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมด้วยในการเชื่อมโยงเทคโนโลยีสารสนเทศในการสนับสนุนการเรียนรู้ เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ ให้สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และโซเซียลมีเดียในการทำงานร่วมกันกับระบบบริหารจัดการเรียนรู้ (LMS) เพื่อให้ใช้งานได้สะดวกมากขึ้น

2.2 ควรมีการพัฒนาหลักสูตร สูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A2 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ในระดับที่สูงขึ้นเพื่อให้ผู้ผ่านระดับ A1 สามารถต่อไปใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อการสื่อสารที่มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เจิ่น ถิ บิ๊ก ถาว Tran Thi Bich Thao. (2022). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศ และการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสาร ด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. 9(9), *วารสารมหาจุฬานาครทรรค์*. 184-200.
- ถนอมพรรณ ตรีวิณิชากร. (2566). การพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารระดับ A1 ตามกรอบมาตรฐาน V-test. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 14(2), 614-624.
- _____. (2560). การประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนาม. อดิเรกานี: สาขาวิชาภาษาเวียดนามเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ทิแหล่ง เวียง. (2559). การพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. (2554). *เสียงภาษาไทย : การศึกษาทางกลศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โครงการในแผนพัฒนาวิชาการจุฬาลงกรณ์.
- บรรจบ พันธเมธา. (2541). *ลักษณะภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปฐม หงส์สุวรรณ. (2554). *ภาษาและชาติพันธุ์ในภาษาและวัฒนธรรม อาเซียน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2567). *ไทย-เวียดนาม กระชับความสัมพันธ์อันดี พร้อมผลักดันการส่งออกสินค้าด้านการเกษตรระหว่างกัน*. สืบค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2567 จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/79374>
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2529). ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม. *ศาสตร์แห่งภาษา*. 6(2), 45-46.
- LE THI MAI THU. (2566). การพัฒนาชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและพูดภาษาเวียดนาม ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อประสม. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- Sergio Meza, P. (2012). *Communicative Language Teaching (CLT)*. Retrieved 10 April 2023 From <https://www.slideshare.net/sergemaister/communicative-language-teaching-15255081>
- Mai Ngọc Chử - Trịnh Cẩm Lan. (2010). *Tiếng Việt cơ sở (Vietnamese for foreigners, Elementary level)*. Nxb Phương Đông.
- Phạm Thị Thanh Huyền. (2016). *Phần mềm quản lý sáng kiến có phạm vi ảnh hưởng cấp tỉnh Bắc Giang*. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2566, จาก <http://quanlysangkien.bacgiang.gov.vn/ho-so/phuong-phap-ren-ky-nang-noi-tieng-anh-cho-hoc-sinh-trung-hoc-co-so-tac-gia-nguyen-thi-thanh>